

33. Rektor Galsters tale ved Aalborg Katedralskoles jubilæum.

Kjeld Galster. Aalborg Katedralskole under besættelsen, Aalborg 1945, side 9-10 (uddrag)

(.....)

Jeg spurgte før, hvorfor vi fejrer et saadant Jubilæum som vort. Nu har vi Svaret.

I 400 Aar har Aalborg Katedralskole staaet som en Kulturborg i Danmark, fælles med Landet i Skæbne og Vilkaar, givende sin Ungdom til Landet, modtagende Landets Kultur. I 400 Aar har Skolen været et Danica minor.

Denne Stund er da en Konfirmation, en Bekræftelse paa Fortiden, en Bekræftelse paa vor nationale Tro: den danske Folkeaand vil, trods haarde og onde Tider, aldrig dø.

(.....)

Vi er 32 Lærere, der føler os saa godt som en Enhed og Helhed i det fælles Arbejde: At skabe en dygtig dansk Ungdom. For de 534 Elever kan det naturligvis undertiden være ubehageligt daglig at blive mødt med Krav, men alligevel er der af disse 32 Lærere skabt en Skoleaand, saa at Enheden og Helheden omfatter ikke blot Lærerne, men os alle 566.

(...)

Vi stiller os ikke afvisende overfor det fremmede, ja vi har Brug for det, naar det kan forenes med og gaa op i vort danske Sind. Den franske Komedie blev dansk ved Holberg, og den tyske Romantik blev dansk ved Oehlenschläger; slikt er kun til Berigelse.

Men vi ved saa sikkert og vist:

I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme,
Der har jeg Rod, derfra min Verden gaar.

Mit Ønske her paa dette Sted og i denne Stund er da, at det maa forundes os Lærere, Unge og Børn, os 566, i Fællesskab og med fælles Sind at arbejde mod vort store Maal: Aalborg Katedralskole har i 400 Aar været en Danica minor: den gaar nu ind i en usikker Fremtid, men den skal forblive, hvad den var: Et Danica minor.